

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 09447- 16/2012-ERU

V Jihlavě dne 14. ledna 2013

R o z h o d n u t í

O rozkladu Společenství vlastníků Senovážná 7, se sídlem Ostrava–Moravská Ostrava, Senovážná 1561/7, PSČ: 702 00, IČ: 286 46 053 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. října 2012 pod č. j.: 09447-12/2012-ERU (sp. zn.: KO-09447/2012-ERU), kterým byla účastníkovi řízení podle § 91a odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), uložena pokuta ve výši 30 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že podnikal v energetických odvětvích bez licence pro výrobu a rozvod tepelné energie, kdy podnikání spočívalo v tom, že od 1. ledna 2011 do 30. června 2012 dodával ze zdroje tepelné energie umístěného v budově bytového domu Senovážná č.p. 1561/7 osazeného dvěma atmosférickými stacionárními stacionárními plynovými kotly, každý o výkonu 80 kW, tepelnou energii na vytápění a ohřev teplé vody do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň do odběrného tepelného zařízení přilehlého sousedního bytového domu Senovážná č. p. 2111/9, a podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), uložil účastníkovi řízení povinnost úhrady nákladů řízení v částce 1 000 Kč, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. října 2012 pod č. j.: 09447-12/2012-ERU (sp. zn.: KO-09447/2012-ERU) zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

Dne 3. září 2012 Energetický regulační úřad zahájil z moci úřední s účastníkem řízení správní řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit porušením povinností vyplývajících z § 3 odst. 3 energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly provedené Energetickým neregulačním úřadem u účastníka řízení, zahájené dne 23. listopadu 2011 podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. O výsledku kontroly byl kontrolními pracovníky Energetického regulačního úřadu dne 23. ledna 2012 sepsán protokol pod č. K003212, se kterým byl účastník řízení seznámen dne 25. ledna 2012.

Dne 13. září 2012 Energetický regulační úřad zaslal účastníkovi řízení oznámení pod č. j.: 09447-3/2012-ERU o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které bylo doručeno dne 19. září 2012. Účastník řízení se k podkladům rozhodnutí nijak nevyjádřil. Dne 18. září 2012 obdržel Energetický regulační úřad vyjádření společnosti BYTASEN, spol. s r.o. k projednávané věci, a dne 15. října 2012 na základě žádosti Energetického regulačního úřadu ze dne 2. října 2012 obdržel Energetický regulační úřad vyjádření Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz k projednávané věci. Dne 5. října 2012 Energetický regulační úřad požádal účastníka řízení o zaslání podkladů k projednávané věci, které byly specifikovány v usnesení ze dne 5. října 2012 pod č. j.: 09447-5/2012-ERU. Následně Energetický regulační úřad dne 16. října 2012 obdržel od účastníka řízení prostřednictvím společnosti BYTASEN, spol. s r.o. požadované podklady. Dne 23. října 2012 Energetický regulační úřad dále obdržel další podklady od Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Dne 30. října 2012 vydal Energetický regulační úřad rozhodnutí ze dne 29. října 2012 pod č. j.: 09447-12/2012-ERU, kterým účastníkovi řízení podle § 91a odst. 4 energetického zákona uložil pokutu ve výši 30 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že podnikal v energetických odvětvích bez licence pro výrobu a rozvod tepelné energie, kdy podnikání spočívalo v tom, že od 1. ledna 2011 do 30. června 2012 dodával ze zdroje tepelné energie umístěného v budově bytového domu Senovážná č.p. 1561/7 osazeného dvěma atmosférickými stacionárními stacionárními plynovými kotly, každý o výkonu 80 kW, tepelnou energii na vytápění a ohřev teplé vody do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň do odběrného tepelného zařízení přilehlého sousedního bytového domu Senovážná č. p. 2111/9. Rozhodnutí bylo účastníkovi řízení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručeno dne 1. listopadu 2012.

Proti vydanému rozhodnutí podal účastník řízení dne 7. listopadu 2012 rozklad, který byl Energetickému regulačnímu úřadu doručen dne 8. listopadu 2012. V rozkladu účastník řízení požaduje zrušení vydaného rozhodnutí, který odůvodňuje zakoupením bytů v bytovém domě Senovážná 7 a plynové kotelny umístěné v domě v březnu 2010. Podle účastníka řízení bylo součástí kupní smlouvy zřízení věcného břemena ve prospěch Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, kterým byla zajišťována dodávka tepla a teplé vody pro sousední dům Senovážná 9. V listopadu 2010 následně vzniklo Společenství vlastníků Senovážná 7. V další části rozkladu účastník řízení popisuje okolnosti provozování plynové kotelny účastníkem, kontroly provedené Energetickým regulačním úřadem a vývoj situace ohledně provozování plynové kotelny jiným subjektem společností BYTASEN, spol. s r.o. Závěrem účastník řízení namítá, že při výrobě a rozvodu tepelné energie nepodnikal, neboť jeho činnost nebyla soustavná a nedosahoval zisku, o dodávce tepelné energie nemohl samostatně rozhodovat, a namítá likvidační výši uložené pokuty.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Při přezkumu souladu napadeného rozhodnutí podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí není v souladu s právními předpisy. Podle výroku I. napadeného rozhodnutí je účastníkovi řízení vytýkáno, že podnikal v energetických odvětvích bez licence pro výrobu a rozvod tepelné energie, kdy podnikání spočívalo v tom, že od 1. ledna 2011 do 30. června 2012 dodával ze zdroje tepelné energie umístěného v budově bytového domu Senovážná č.p. 1561/7 osazeného dvěma atmosférickými stacionárními stacionárními plynovými kotly, každý o výkonu 80 kW, tepelnou energii na vytápění a ohřev teplé vody do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň do odběrného tepelného zařízení přilehlého sousedního bytového domu Senovážná č. p. 2111/9. Podle popsání jednání účastníka řízení je ovšem evidentní, že provozoval pouze zdroj tepelné energie, k jehož provozování je podle § 3 odst. 3 energetického zákona nezbytná licence na výrobu tepelné energie. Účastníkovi řízení je ovšem výrokem vytýkáno, že není rovněž držitelem licence na rozvod tepelné energie. Účastník řízení ovšem zařízení sloužící k rozvodu tepelné energie podle výroku I. napadeného rozhodnutí neprovozuje a podle výroku I. dodává tepelnou energii do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň do odběrného tepelného zařízení přilehlého sousedního bytového domu Senovážná č.p. 2111/9. Účastníkovi řízení proto nelze souběžně vytýkat, že v energetických odvětvích podniká bez licence na výrobu tepelné energie a současně bez licence na rozvod tepelné energie. Ostatně podle oznámení o zahájení správního řízení ze dne 29. srpna 2012 pod č. j.: 09447-1/2012-ERU mělo být předmětem řízení podnikání účastníka řízení při výrobě tepelné energie.

Podle odůvodnění rozhodnutí se účastník řízení provinil tím, že nebyl držitelem licence na výrobu tepelné energie, ale ve výroku napadeného rozhodnutí již toto nebylo zohledněno, a účastníkovi řízení je vytýkáno i jednání, kterého se z povahy věci nemohl dopustit. Ani tato otázka ovšem není správním orgánem postavena najisto, protože ve výroku I. napadeného rozhodnutí Energetický regulační úřad hovoří o dodávání tepelné energie na vytápění a ohřev teplé vody do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň do odběrného tepelného zařízení přilehlého sousedního bytového domu Senovážná č. p. 2111/9, přitom na str. 10 ve druhém odstavci Energetický regulační úřad uvádí, že účastník řízení vyráběl a rozváděl tepelnou energii.

Podle výroku I. napadeného rozhodnutí se účastník řízení dopustil správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona. Podle tohoto ustanovení se právnická osoba dopustí správního deliktu tím, že podniká v energetických odvětvích bez licence. Při posouzení naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu se tedy Energetický regulační úřad musel vypořádat jednak s tím, zda jednání účastníka řízení vykazuje znaky podnikání a zda účastník řízení je nebo není držitelem licence.

Energetický regulační úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že účastník řízení není držitelem licence na výrobu tepelné energie. Tímto bylo Energetickým regulačním úřadem zjištěno naplnění jedno znaku skutkové podstaty. Následně se měl Energetický regulační úřad zabývat otázkou, zda účastník řízení výrobou tepelné energie v energetických odvětvích podniká. Posouzení naplnění tohoto znaku skutkové podstaty správního deliktu ovšem Energetický regulační úřad neprovedl řádně. Energetický regulační úřad v odůvodnění rozhodnutí na str. 8 uvedl, že se zabýval otázkou, zda činnost vykonávaná účastníkem řízení naplňuje obecné znaky podnikání definovaného jako soustavná samostatná činnost určité osoby za účelem dosažení zisku. Energetický regulační úřad se proto dále zaměřil na zjišťování, jestli účelem činnosti

účastníka řízení bylo dosahování zisku a následně uvedl, že z přeložených podkladů nedokázal jednoznačně určit, zda účastník řízení dosahoval při své činnosti zisku. Současně Energetický regulační úřad uvedl, že má za to, že jednotková cena, kterou účastník řízení účtoval svému odběrateli, odpovídá ceně stanovené na základě uplatněných nákladů včetně zisku, a poznamenal, že oblast energeticky je specifická v tom ohledu, že v energetických odvětvích lze obecně podnikat i bez nutnosti dosažení zisku.

Takový způsob posouzení jednoho ze znaku podnikání ovšem považuji za nedostatečný a současně nepřezkoumatelný pro rozpornost vyslovených závěrů. Energetický regulační úřad nejprve uvedl, že znakem podnikání je dosahování zisku, následně uvedl, že z předložených podkladů nedokázal jednoznačně určit dosahování zisku, a posouzení uzavřel, že jednotková cena za dodanou tepelnou energii odpovídala uplatněným nákladům včetně zisku. Tyto své úvahy Energetický regulační úřad dokončil tím, že v energetických odvětvích lze obecně podnikat bez nutnosti dosažení zisku.

Jestliže se Energetický regulační úřad začal zabývat otázkou dosahování zisku, kterou ovšem nevyřešil, a současně konstatoval, že z předložených podkladů nelze jednoznačně určit, zda účastník řízení dosahoval při své činnosti zisku, nebyl jeden ze znaků podnikání, které je současně znakem skutkové podstaty správního deliktu, v řízení prokázán. Absenci prokázání toho znaku skutkové podstaty přitom nemůže zhojit neodůvodněný závěr Energetického regulačního úřadu, že v energetických odvětvích lze obecně podnikat i bez nutnosti dosažení zisku. Ostatně Energetický regulační úřad nezjistil, zda je účastníkem řízení zisk tvořen nebo není.

Mám proto za to, že Energetický regulační úřad rozhodl o uložení pokuty za spáchání správního deliktu, aniž by účastníkovi řízení prokázal, že se vytýkaného protiprávního jednání podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona dopustil. Na nedostatečnost prokázání zisku poukázal rovněž účastník řízení, když namítal, že žádný zisk při dodávce tepelné energie neměl. Tuto námitku účastníka řízení proto považuji za důvodnou.

Současně mám výhrady ke způsobu odůvodnění výše udělené pokuty. Při stanovení výše pokuty mimo jiné Energetický regulační úřad uvedl, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených zákonem fyzické nebo právnické osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem a dále uvedl, že skutečnost podnikání bez příslušného oprávnění vnímá úřad jako závažné provinění a porušení příslušných ustanovení energetického zákona. Ovšem skutečnost podnikání bez příslušného oprávnění je znakem skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona a pokud Energetický regulační úřad současně tuto skutečnost považoval za závažné provinění při stanovení výše pokuty, postupoval v rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu pod č. j.: 4 As 22/2005-68, podle kterého platí, že k okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující při ukládání sankce. Nelze jednu a tutéž skutečnost, která v posuzované věci je dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přitěžující.

Při stanovení výše pokuty Energetický regulační úřad dále na str. 14 v prvním odstavci rozhodnutí uvedl, že účastník řízení neměl z provozování kotelny vůbec žádný

zisk, ale cena tepelné energie byla stanovena tak, aby pokryla prosté náklady. Zároveň byl účastník řízení nucen řešit výrobu tepelné energie, která mu připadla jako věcné břemeno po koupi své části domu v rámci privatizace, než sežene smluvního provozovatele své kotelny a proto správní orgán stanovil pokutu při samé dolní hranici. Vedle rozporuplného tvrzení Energetického regulačního úřadu, který má v této části rozhodnutí najisto postavené, že účastník řízení při výrobě tepelné energie nedosahoval zisku a cena tepelné energie pokrývala prosté náklady, což nebylo v řízení prokázáno, Energetický regulační úřad opět porušil zásadu zákazu dvojího přičítání, když tentokrát nedosahování zisku zohledňoval při stanovení výše pokuty.

Při novém projednání věci Energetický regulační úřad řádně posoudí, zda jsou naplněny v tomto případě všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, zejména posoudí, zda účastník řízení při výrobě tepelné energie podnikal a dosahoval zisku. Pokud Energetický regulační úřad dospěje k závěru, že správní delikt byl účastníkem řízení spáchán, uloží účastníkovi řízení pokutu a to tak, aby nepostupoval v rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání.

Z výše uvedených důvodů jsem rozhodla o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

otisk úředního razítka

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Aleš Landsmann

Rozdělovník:
Společenství vlastníků Senovážná 7

